

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2025 NUMMER 2

Frivilliga axlar ansvaret i Senegal

Hjälpen når fram – glimtar ur årsrapporten

Maria Leppäkari jobbar med fredsfrågor i Jerusalem

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Verksamhetskoordinator
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 040 1561 328

Assistent, deltid
Maria Möller
tfn 040 9016 174

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finskamissionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 166:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 2 gånger om året i 4 100 exemplar. Tidningen är tryckt på PEFC-märkt papper.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Fontana Media/Malin Aho

Tryck: Forsberg

Finska Missionssällskapets insamlingskonto

FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2024/5880, i kraft 1.1-31.12.2025, beviljat 10.9.2024 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Att finna hoppet

Det är många år sedan jag vågat åka i en ordentlig bergochdalbana. Ändå känns det ibland som om jag sitter i en otäck åkattraktion, som åker alldeles för fort och som man inte kan kliva ur. Jag tror inte att jag är ensam om att uppleva att det som just nu händer i världen och runt omkring oss tidvis är både skrämmande och upprörande. Då kan det vara bra att medvetet rikta fokus åt ett annat håll.

En del av er deltog kanske i årets missionsdag som hölls i maj i samarbete med Matteus församling i Helsingfors. Temat för dagen var Guds kärlek – hur kärleken kan förvandla människor och samhällen och hur den driver oss att verka för en bättre och medmänskligare värld. På sidorna 4–5 kan du läsa ett av de fina inläggen som hölls under dagen, då missionär Tomas Kolkka delade med sig av vad Guds kärlek åstadkommer i Thailand.

Också andra artiklar i denna tidning lyfter fram hoppfulla teman och glädjande utveckling. I Senegal axlar de frivilliga ett allt större ansvar för diakoniarbete och evangelisation – och de är också villiga att arbeta för att stärka församlingarnas ekonomi. I kyrkorna i södra Afrika finns diakonin i kärnan av verksamheten. Evangeliet förkunnas både med ord och handlingar och församlingarna lever i nära kontakt med sin omgivning så att de mest utsatta i samhället kan få stöd.

I en hård och kaotisk värld är det viktigt att vi hittar sådant som ger oss hopp. Då vi läser om hur Gud är närvarande mitt i världens mörker och hur Guds villkorslösa kärlek framkallar förändring, inger det hopp. Hoppet föds också när vi själva kan göra något konkret för våra medmänniskor och för en rättvisare värld. För någon innebär det att jobba frivilligt för ett gott ändamål. Någon annan ordnar protester på torget eller driver kampanjer i sociala medier. En tredje ägnar tid åt bön. Många av oss har också tillräckliga resurser för att kunna stöda fattiga och utsatta människor ekonomiskt. Även små handlingar burna av Guds kärlek och omsorg kan åstadkomma positiva förändringar och förmedla hopp i människors liv.

I det kristna livet är hoppet ett centralt tema. Tron är hoppet om något vi inte ser, men håller för sant. Det är hoppet om att livet inte slutar med döden, utan att det är början på en ny och bättre tillvaro. I livets alla skeden – i såväl medgång som i motgång – får den som är kristen hoppas på Gud, lita på att han kan möta våra behov och att han leder oss så att vi kan tjäna vår nästa.

Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp. (Jer 29:11)

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Aleksia får fadderstöd i Tarija, Bolivia, där församlingen Cruz de Amor ordnar eftermiddagsklubbar för att stöda barns skolgång. Området lider av svår torka, familjerna är fattiga och många är arbetslösa. **Foto:** Anna Lundén

Frivilliga i farten! Missionsdagen i Matteus församling den 24 maj gav smakprov på hur församlingens frivilligverksamhet kan se ut i praktiken. Det här glada gänget ordnade en missionsrunda med löpning – ett kreativt sätt att samla in pengar till missionen och samtidigt sprida glädje. Vill du veta mer om vårt nya frivillignätverk? Läs vidare på sidan 14. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

ÖGONBLICKET

AKTUELLT

Min Mission – en kurs som vidgar vyerna

Är du intresserad av globala frågor? Funderar du på din roll i missionsarbetet eller vill du inspireras av den världsvida kyrkan? Då är Min Mission något för dig!

Den förnyade kursen Min Mission består av två närstudiedagar samt hemuppgifter. Nästa kurs hålls i Vasa tillsammans med Vasa svenska församling lördagarna 14 mars och 18 april 2026. Kursavgiften inklusive måltider är 100 euro.

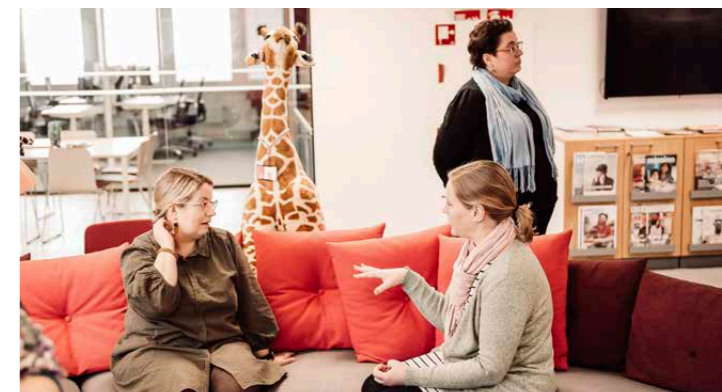
Efter avslutad kurs finns möjlighet att, på egen bekostnad, delta i en studieresa till ett av Finska Missionssällskapets verksamhetsländer.

Vill du veta mer?

Besök finskamissionssallskapet.fi/minmission

eller ta kontakt med

charlotte.steffansson-myrskog@finskamissionssallskapet.fi

Lotta Keskinen samtalar med sin kurskamrat Eva Lans på Finska Missionssällskapets kontor i Böle, Helsingfors. I bakgrunden syns Missionssällskapets maskot Toivo och Eva Ahl-Waris. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

*”Ty du är stor, du gör under,
du ensam är Gud.”*

Guds kärlek som drivkraft i Asien

"Kärleken manar oss att vara öppna, kreativa och modiga. Inte i egen kraft, utan av Guds nåd".

ETT TAL AV TOMAS KOLKKA
PÅ MISSIONSDAGEN I MATTEUS FÖRSAMLING 24.5.

Idag vill jag dela några tankar om hur Guds kärlek fungerar som drivkraft och håller oss kristna i rörelse. Inte bara här i Thailand, utan också i Finland och över hela världen.

Det är underbart att vi alla får vara en liten del av Guds stora mission i världen – både i det stora och i det lilla, i betydelsefulla saker och i vardagens ögonblick. I vår lutherska tro betonar vi ofta att allt gott i våra liv är en gåva från Gud. Även tro, kallelse och uppdrag är nåd – inte något vi förtjänar, utan något vi får ta emot.

I Första Johannesbrevet står det: "Vi älskar därför att han först har älskat oss." (1 Joh 4:19). Om vi tänker efter en stund, kan de flesta säkert minnas något ögonblick då vi känt Guds kärlek i våra liv. Kanske i naturens stillhet, i våra nära och kära, vid ett barns födelse, vid sjukbädden, i församlingen – eller när någon bara stannat upp och lyssnat.

Oavsett hur vi upplevt den, är Guds kärlek en kraft som förändrar, kallar och sänder. Den får inte stanna innanför kyrkans väggar – den vill nå ut, möta människor och överskrida gränser.

Kärlek i praktiken

Guds kärlek är också verksam här i Thailand. Finska Missionssällskapet har tillsammans med den evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand arbetat länge bland lokalbefolkningen.

I slutet av april firade kyrkan sitt 30-årsjubileum. Trots att den är liten – cirka 5 000 medlemmar och nästan 30 försam-

Riikka-Maria och Tomas Kolkka har varit verksamma i norra Thailand sedan år 2012, särskilt bland luafolket. "Tack för ert stöd. Utan er hade detta arbete inte varit möjligt", säger Tomas. FOTO: HEIDI TIRRI

lingar – är den livskraftig. Det som gör denna kyrka unik är dess helhetssyn på mission. Från första början har kyrkan nämligen kombinerat förkunnelse med diakonalt arbete, något som är ganska ovanligt för de kristna kyrkorna här i Thailand. Många människor har blivit berörda av kyrkans osjälviska hjälp bland utsatta grupper.

Kyrkan stöder till exempel barnfamiljer, funktionshindrade, fattiga, sjuka och äldre – oavsett religion. Genom detta arbete går man vid människors sida i deras vardag och försöker ge praktisk hjälp och hopp om en bättre framtid.

Särskilt i avlägsna byar, där andra resurser saknas, blir kyrkans närvaro avgörande. Kyrkan verkar också bland etniska minoritetsgrupper i norra Thailand. Under de senaste 10–20 åren har många per-

soner ur områdets ursprungsbefolkningar döpts och blivit medlemmar i den evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand.

Min fru **Riikka-Maria** och jag har arbetat bland en sådan grupp här i norra Thailand i över 10 år, och jag är mycket stolt över det arbete som kyrkan har utfört bland luafolket. Eftersom de flesta medlemmarna av luafolket lever på självushållning och många vuxna fortfarande är analfabeter, så är deras levnadsstandard ganska blygsam med västerländska mått mätt. Människorna har som en följd ofta många olika behov – materiella, mentala och andliga.

Kyrkans lokala medarbetare, alltså luaevangelisterna, utför på gräsrotsnivå det vi kallar för ett holistiskt kyrkligt arbete. Under svåra och krävande omständigheter vandrar de sida vid sida med luafolket. Evangelisterna går med byborna: de möter och hjälper människorna i deras vardag, både i livets glädjeämnen såväl som i dess sorger. I praktiken innebär detta att de, utöver gudstjänster och annan församlingsverksamhet, till exempel transporterar människor till sjukhus, ber för sjuka, gör hembesök eller hjälper till med att reparera hus. De gör inte detta arbete för lön eller tack, utan av kärlek – av Guds kärlek.

Samtidigt är kyrkans medarbetare också ett exempel på trofasthet. De fortsätter sitt arbete trots att förhållandena ofta är utmanande: ibland är bergsvägarna hala under regnperioden, ibland råder det torra. Byborna drabbas av sjukdomar, avstånden är långa och resurserna få. Guds kärlek

De luaspråkiga böcker, sånger och bibelberättelser som har tagits fram genom samarbetet mellan Finska Missionssällskapet och Thailands evangelisk-lutherska kyrka används flitigt i luaförsamlingarnas lördagsklubbar för barn och unga. FOTO: RIIKKA-MARIA KOLKKA

blir synlig i just denna trofasthet: i att någon stannar kvar vid ens sida, även när det skulle vara lättare att gå därifrån.

Ett annat viktigt arbetsområde där Finska Missionssällskapet och den evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand har samarbetat genom åren är stödet till församlingsarbete och bibelöversättning på modersmålet. Tidigare hade luafolket inget eget skriftspråk, men tack vare detta gemensamma arbete finns det idag ett alfabet, bibeltexter, sånger och läskunnighetsböcker på lua. Det betyder att människor nu kan samlas för att be, sjunga och lyssna till evangeliets budskap – på sitt eget modersmål. Och just där, i det vardagliga och nära, blir Guds kärlek synlig.

Men allt detta sker inte av sig självt. Det är möjligt tack vare att Guds kärlek berör människor överallt i världen – evangelister, frivilliga, understödare, förebedjare och givare.

Kärlek som förnyar kyrkan

Precis som den evangelisk-lutherska kyrkan i Thailand är många av Finska Missionssällskapetets partnerkyrkor i Asien små minoritetskyrkor mitt bland stora världsreligioner.

Ofta växer dessa kyrkor långsamt. Medlen är begränsade och möjligheterna att nå

nya människor är små. Men Guds kärlek lämnar inte kyrkorna där de är – kärleken driver dem vidare. Den påminner oss att fråga: "Vem saknas ibland oss? Vem har ännu inte fått höra budskapet?"

Kärleken kallar oss att söka nya vägar, att våga möta människor där de är – också dem som ännu inte känner Jesus. Den manar oss att vara öppna, kreativa och modiga – inte i egen kraft, utan av Guds nåd.

Missionssällskapet är väl medvetet om såväl de asiatiska kyrkornas utmaningar som deras längtan efter att nå nya människor med evangeliet. Därför vill Missionssällskapet satsa på att stöda de lokala kyrkorna i deras arbete med mission och uppsökande verksamhet, både i Asien och runt om i världen.

I mitten av maj hade jag den stora glädjen att vara med och bjuda in alla våra partnerkyrkor i Asien till mötesdagar i Bangkok. Under de här dagarna fick kyrkorna dela med sig av både sina framgångar och sina utmaningar i det uppsökande arbete. Det var samtal som berörde och inspirerade.

Som en konkret uppföljning fick varje kyrka utmaningen att ta fram och genomföra ett nytt pilotprojekt för uppsökande arbete i sina egna församlingar under de

kommande månaderna. Detta möte blev alltså en stark och hoppfull start på Missionssällskapetets nya satsning på utåtriktat arbete i Asien, ett arbete som vi hoppas ska fortsätta under de kommande åren.

Samma Guds kärlek som berör oss här i Thailand och Asien, verkar också överallt i Finland. Den ställer samma fråga till oss alla:

"Vem vill Gud att vi ska se idag?". Kanske är det en granne som behöver någon som lyssnar. Kanske en ungdom som söker sin plats. Kanske någon som ännu inte vet att han eller hon är älskad. Guds kärlek berör och kallar oss alla.

Vi är inte bara de som går, sänder eller stöder – vi är alla en del av Guds folk i rörelse. Vi är med i Guds gemensamma arbete. Och det bästa av allt: detta arbete är inte beroende av våra egna krafter. Guds kärlek är inte en begränsad resurs – den är en källa till levande vatten som flödar i oss och genom oss.

Vi får gå framåt med mod. Guds kärlek kallar oss inte bara att röra oss – den bär oss också på vägen. I Finland, i Thailands bergsbyar – överallt där människor möts i tro och tjänst. Må Gud välsigna oss alla och ge oss mod att älska, så som han har älskat oss. ☩

”Bönen är en styrka – en kraft som bär”

Maria Leppäkari är landschef för verksamheten i Israel och de palestinska områdena samt ledare för Felm-centret i Jerusalem. Ett av hennes främsta uppdrag är att främja fredsdialog i regionen.

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

Hur har starten gått?

– Efter en lång väntan med komplicerade och omfattande visumprocesser fick jag tillstånd att flytta till Israel i augusti. Det blev en så kallad rivstart, med alla praktiska arrangemang på hemmaplan. Min företrädare vid Felm-centret, **Tarmo Heikkilä**, har avtackats. Jag har i min tur välkomnats av biskop **Ibrahim Azar** från den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet. Det blev en varm och familjär samling tillsammans med representanter från den lokala församlingen i Jerusalem.

September har också för med sig många intensiva möten, bland annat kring praktiska administrativa frågor, också med lokala myndigheter, eftersom Felm-centret är registrerat i Israel och har varit en lokal aktör sedan 1955.

Hur är stämningen där du bor?

– Jag bor där Felm-centrets ledare alltid har bott – på arbetsplatsen, i en lägenhet ovanför kontoret vid centret. Fastighetskomplexet ligger i västra Jerusalem. Stämningen i Jerusalem är utåt sett som den alltid har varit. Jag har tidigare bott granne med Felm-centret i nästan åtta år, mellan 2015 och 2022, då jag var direktör för

Maria Leppäkari är även generalsekreterare för Religions for Peace Europe. I slutet av september besökte hon Helsingfors då organisationen höll en fredskonferens. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Svenska kyrkans Svenska teologiska institut i Jerusalem. Men i mötet med varje människa finns en påtaglig känsla av hopplöshet, på grund av kriget och den eskalerande konflikten. Det tar sig mycket konkreta uttryck, både i Jerusalem och på Västbanken, som ni säkert har läst om och följt i medierna. Tillvarons utrymmen krymper.

– Missionssällskapet har länge arbetat med fredsfostran i regionen. Det är viktigt att barnen växer upp i en miljö där man lyfter fram de värderingar vi står för och arbetar för. Det psykosociala stödet kommer att vara mycket centralt efter Gazakriget.

Vad gör du under en vanlig arbetsvecka?

– Arbetets karaktär genomsyras och påverkas starkt av den lokala kontexten och

arbetskulturen. I Jerusalem börjar den judiska sabbaten på fredag kväll och varar till lördag kväll, medan söndagen är veckans första arbetsdag. Muslimerna har sin fredagsbön, och de lokala kristna helgar söndagen. Finska Missionssällskapet utsända följer den finska arbetslagstiftningen, medan våra lokalanställda arbetar enligt Felm-centrets principer och den israeliska arbetslagstiftningen.

Vem arbetar du med?

– Vid Felm-centret i Jerusalem finns tre utsända finländare: **Risto Heikkinen**, sakkunnig inom fredspedagogik, **Sari-Johanna Kuittilo**, diakon och sakkunskap inom psykosocialt stöd, samt jag själv. För närvarande har vi tre lokalanställda: biträddande chef **Sa'ed Houry**, verksamhetskoordinator **Amani Saba** och ekonomiassistent

Rami Hazzaz. Alla tre är kristna palestinier, och deras familjer har långa anor i Jerusalem.

Vilka arbetsuppgifter har du helt konkret?

– Kort sagt, allt ansvar man kan tänka sig att en verksamhetsledare och operativ fastighetschef har. Här i Jerusalem arbetar vi med fredsfostran, diakoni och psykosocialt stöd inom fredsarbete, samt med fredsteologi i dialog och samarbete med Missionssällskapets partner och lokala aktörer inom religionsdialog och ekumenik. Därtill har jag ansvar som landschef för verksamheten i Israel och de palestinska områdena, samt en expertroll i egenskap av präst, teologie doktor och docent i religionsvetenskap.

– Mycket tid går åt till nätverkande med olika aktörer och serviceleverantörer. Mitt huvuduppdrag är att främja fredsarbete lokalt, i enlighet med de värderingar och verksamhetsprinciper som Finska Missionssällskapet står för.

– Jag är tacksam för de erfarenheter jag samlat på mig under mina år i Jerusalem – särskilt inom religiöst ledarskap, teologisk sakkunskap och forskning, relationsbyggande och nätverk, evenemangsplanering, ekonomi- och personalförvaltning samt administration i relation till lokala myndigheter och regelverk.

Vilka är de största glädjeämnena i arbetet?

– För mig personligen är det största glädjeämnet att vara tillbaka i Jerusalem och återknytta alla goda kontakter och vänskapsband som finns här sedan tre decennier. I arbetet med fredsdialog i Jerusalem är förtroendeförhållanden det viktigaste. Jag värdesätter högt de insatser som Finska Missionssällskapet har gjort för våra lokala partner, speciellt i förhållandet med den lokala lutherska kyrkan under krigets två utmanande år.

– Diakonicentret i Beit Jala på Västbanken, som den lutherska kyrkan nyligen har öppnat, samt diakonvigningen – där jag hade glädjen att medverka – är stora glädjeämnen och en fantastisk satsning för framtiden. Att vi vid Felm-centret har fått möjlighet att vara delaktiga, i nära samarbete med den lokala församlingen, är skäl till tacksamhet och tacksägelse.

– Vid det nya diakonicentret stärks

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Jordanien och det Heliga landet höll diakonvigning för Bassem Thabet och Rana Zeidan i Redeemer Church i Jerusalem sommaren 2025. FOTO: PRIVAT

fredsfostran och psykosocialt arbete påtagligt, och tack vare församlingsmedlemmarnas frivilliga insatser når det även ut bredare till det lokala samhället. Gemenskapen och betydelsen av frivilligarbete ger tröst mitt i kriget och skapar hopp inför framtiden.

Den 11 september hölls en kvinnokonferens på Felm-centret. Konferensen samlade uppemot 100 lokala deltagare på plats och därutöver deltog internationella deltagare på distans.

Verksamhet i mer än 100 år

- ★ Finska Missionssällskapets första missionärer anlände till Jerusalem i augusti 1924. Arbetet bland judar och palestinier har således pågått i mer än 100 år. Under årtiondenas lopp har strävan ständigt varit att svara på aktuella utmaningar, men verksamheten bland barn och unga samt diakonin har förblivit den röda tråden i arbetet.
- ★ "I dag är de tre hörnstenarna i arbetet fredsfostran, psykosocialt stöd och interreligiös dialog. Vi arbetar med dessa teman tillsammans med starka israeliska och palestinska samarbetspartner", säger **Miikka Kallio**, regionchef för arbetet i Mellanöstern.
- ★ Felm-centret grundades för exakt 70 år sedan, år 1955, av en finsk missionär vid namn **Aili Havas** (1903–1988). En av Jerusalems mest kända arkitekter, tysken Conrad Schick, har ritat byggnaden.

Du kan stöda Marias arbete genom att ge en gåva till:

Finska Missionssällskapet
FI38 8000 1400 1611 30
Märk gåvan: M22025

Du kan också ge via MobilePay till numret 50434. Märk gåvan M22025.

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2024/5880

– Bland deltagarna fanns såväl unga som mer erfarna kvinnor, judar, kristna och muslimer. Vi samlades i skuggan av Gazakriget för att samtala om hållbar samexistens och fred, under rubriken "feministisk verksamhet skapar förändring".

– Missionssällskapets långsiktiga arbete för fred och rättvisa är nu viktigare än någonsin. Vi vill bygga relationer och gemenskap – och det kräver en insats av oss alla. Det var en glädje och ära för mig att hålla tal vid konferensen, där kvinnors styrka, samarbete och roll i fredsbyggande lyftes fram.

Vad kan vi be för i höst?

– Be för fred i Jerusalem, i det Heliga landet. Be att ledare i alla sammanhang, religiösa och politiska, ska öppna sina hjärtan för att lyssna till Guds, Frälsarens och Fredsfurstens ord, att de i både tro och handling ska våga stå för tro, hopp och kärlek. Att vi alla får kraft att orka simma motströms, då vi kämpar för fred, likvärdighet och jämställdhet. Kom också ihåg att tacka för den oändliga kärlekens kraftkälla som alla fredsbyggare har tillgång till. Bönen är en styrka, en kraft som bär. ∞

Intervjun gjordes per e-post.

Maria Leppäkari välsignades för missionsuppdrag lördagen 27.9 i samband med en kvällsmässa i Pargas kyrka. Välsignelsen förrättades av biskop Bo-Göran Åstrand, representanter från Finska Missionssällskapet och Västabolands svenska församling.

GLIMTAR FRÅN VÄRLDEN

ARBETET GER RESULTAT

Miljoner möten – en gemensam kallelse

Ar 2024 nådde Finska Missionssällskapets arbete nästan tre miljoner människor runt om i världen. Tillsammans med våra samarbetspartner har vi stött kyrkor och människor i utsatta situationer, med målet att skapa möjligheter till ett gott liv. Tillsammans sprider vi tro, hopp och kärlek.

Totalt 426 000 personer drog direkt nytta av Missionssällskapets arbete globalt. Om man inkluderar familjemedlemmar och andra som indirekt rördes av arbetet omfattade insatserna totalt 2 987 000 människor. Här är några exempel på hur hjälpen har nått fram:

Tro och utbildning

• **18 731 personer** fick kristen fostran med stöd av Missionssällskapet.

• **441 medarbetare eller frivilliga** fick utbildning eller mentorskap inom diakoni.

• **751 studenter** fick teologisk utbildning med vårt stöd.

Barn och utbildning

• **1 410 barn** fick stöd i övergången mellan skolans olika stadier.

• **3 067 lärare och lärarstudenter** utbildades i inkluderande och barnvänliga undervisningsmetoder.*

• **812 lärare och lärarstudenter** fick utbildning i flerspråkig eller moders-

målsbaserad undervisning.

• **1 039 personer** med funktionsnedsättning fick stöd genom kamratgrupper.*

• **75 skolor** anpassades för att bättre lämpa sig för personer med funktionsnedsättning.*

Eleverna i Tomodo högstadium, Tanzania, planterar träd på en jordlott bredvid sin skola. FOTO: LINDA JUNTUNEN

Hållbar utveckling och miljö

• **16 512 småskaliga jordbrukare** fick stöd för hållbart jordbruk och försäljning av produkter.*

• **6 697 hushåll** deltog i projekt för klimatsmartare teknologier såsom solpaneler.*

• **348 personer** deltog i miljöutbildning arrangerad av kyrkan.

• **15 300 personer** fick utbildning i hantering av katastrofrisker.

17-åriga Ester går i årskurs åtta på Martin Luther-skolan i Angola. Hon kommer från en familj med begränsade ekonomiska resurser och kan utbilda sig tack vare stöd från Missionssällskapet. FOTO: LINDA JUNTUNEN

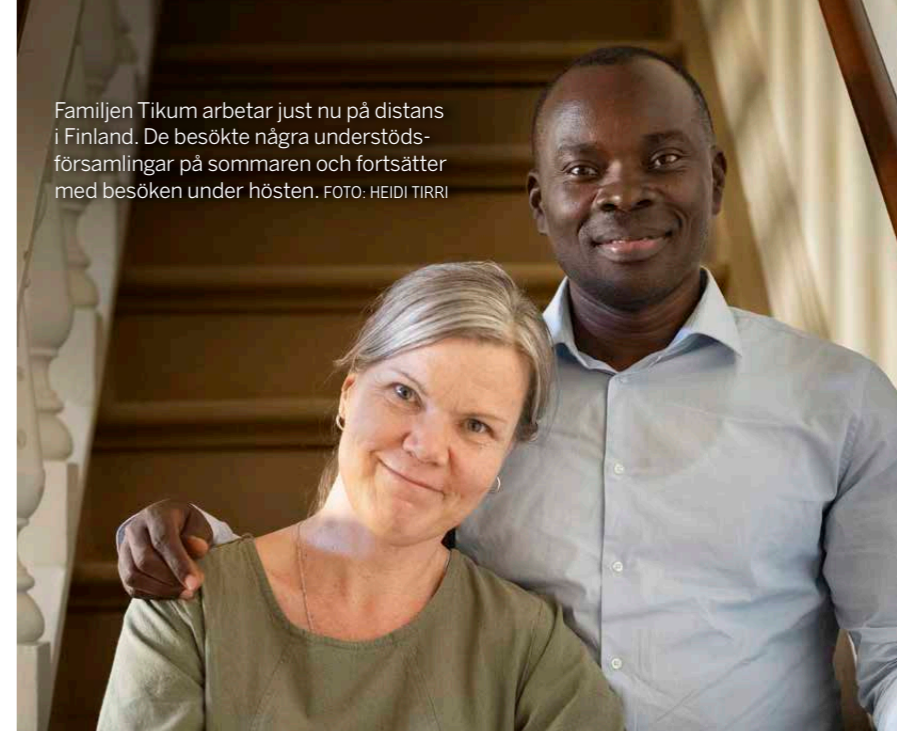
Fred och trygghet

• **565 barn och unga** deltog i fredsfostran.

• **44 740 personer** fick nödhjälp, av dem var 19 882 barn.

* Siffrorna är kumulativa och avser hela programperioden 2022–2024.

Läs verksamhetsberättelsen på våra hemsidor www.finskamissionssallskapet.fi -> om oss -> så verkar vi

Familjen Tikum arbetar just nu på distans i Finland. De besökte några understödsförsamlingar på sommaren och fortsätter med besöken under hösten. FOTO: HEIDI TIRRI

Diakonin är kyrkans hjärta

Anna Tikum har varit stationerad i Botswana de senaste två åren tillsammans med sin man Bertrand Tikum, sakkunnig inom ekonomi och god förvaltning. Innan dess verkade paret 12 år i Senegal.

”Sedan vi flyttat till Botswana har vi arbetat med så gott som alla de samarbetspartner som Missionssällskapet har i Afrika. I mitt fall främst Senegal, Etiopien, Tanzania, Angola, Namibia och Botswana”, säger Anna.

”Jag har gjort två ganska omfattande studier av nuläget i diakonin hos två partnerkyrkor i Botswana och Angola, för att ta reda på hur Missionssällskapet bäst kan

stöda samarbetskyrkorna”, tillägger hon.

”Studierna visade att det finns en rätt så enhetlig syn på vad diakoni är hos de anställda i de afrikanska lutherska kyrkorna. Diakoni är kort och gott att stöda och hjälpa de mest utsatta i samhället, oberoende av etnicitet, religion eller språklig tillhörighet. Det är att vara Guds redskap i den här världen för att med konkreta handlingar sprida Guds villkorslösa kärlek.”

Anna tillägger att de intervjuade samtidigt framhöll att kyrkorna måste se till att evangeliet om Jesus Kristus förkunnas i både ord och i handling. ”De är båda lika viktiga”, sammanfattar hon.

UNDERSTÖDSTIPS: FRIMÄRKEN BLIR PENGAR

Vill du donera gamla frimärken till oss? Frimärkena säljs på auktion och intäkterna går till att hjälpa människor i de dryga 20 länder vi verkar. Kontakta info@finskamissionssallskapet.fi för anvisningar.

Björn från Kyrkslätt skänkte en del av sin frimärkssamling till Missionssällskapet. Vi tackar så mycket för donationen! FOTO: PRIVAT

François Thiam, vice president för Senegals lutherska kyrka, tar emot gåvor från församlingar och kyrkliga organisationer under kyrkans skördehögtid.

Framåt i Senegal – med frivilliga krafter

I Senegals lutherska kyrka finns starka traditioner av frivilligarbete, vilket underlättar kyrkans ekonomiska självständighet från Finska Missionssällskapet. Även muslimer kan engagera sig som frivilliga i församlingen – i Senegal ses människan först och främst som Guds avbild, inte som kristen eller muslim.

TEXT OCH FOTO: HELI VUOHELAINEN

– När Missionssällskapets finansiering upphör är det inte en kris, utan en möjlighet att bygga nytt, säger pastor **François Thiam**, vice president för Senegals lutherska kyrka.

Kyrkan har vuxit fram ur Missionssällskapets arbete, som inleddes i Senegal år 1974. Nu, drygt 50 år senare, förbereder sig kyrkan och Missionssällskapet tillsammans på att det ekonomiska stödet avslutas år 2028.

– Jag ser det som att Missionssällskapet är mamman och kyrkan barnet. I början är det viktigt att mata och skydda barnet, men nu är det dags för oss att börja gå själva, säger pastor **Ibou Diouf**, som har följt Missionssällskapets arbete från början. Han deltog redan i läsundervisningen som hölls av de första missionärerna såsom **Maj-Britt Sandvik**.

– Även om vi är en kyrka som vuxit fram ur Missionssällskapets arbete, är vi först och främst Jesu kyrka. Och när Gud är med oss, klarar vi oss, tillägger Ibou.

Ekonomisk självständighet i fokus

Senegals lutherska kyrka har länge arbetat tillsammans med Missionssällskapet för att stärka sin ekonomiska självständighet så att både centralförvaltningen och församlingarna ska kunna fungera utan extern finansiering.

Kyrkans president **Latyr Diouf** påminner om att även om pastorernas löner och vissa grundkostnader fortfarande täcks med stöd från Missionssällskapet, är församlingarna redan nu i hög grad ekonomiskt självständiga. De samlar också in medel till kyrkans centralförvaltning – var och en efter sin förmåga.

Kyrkan får även inkomster från en hälso-central och genom uthyrning av fastigheter. Med stöd från Missionssällskapet har kyrkan utvecklat sin förvaltning av hyresintäkter och fastigheter, vilket bidrar till fortsatt ekonomisk utveckling.

– Att ta hand om ekonomin är viktigt, eftersom det ger oss möjlighet att göra lärjungar, att vägleda människor att följa Jesus, säger François Thiam.

– När finansieringen minskar måste vi fundera på vad som är allra viktigast, och skala ner verksamheten och personalen därefter. Församlingarnas pastorer och frivilliga kan ta ansvar för uppgifter som tidigare sköts av centralförvaltningen.

François Thiam spelar gitarr vid en utbildning för söndagsskollärare i Thiadiaye församling, där han också verkar som pastor.

Pastor Birame Faye ringer i kyrkklockorna före gudstjänsten i Loul Séssènes kyrka.

Ibou Diouf tillsammans med församlingens arbetshäst. Ibou kom till tro i slutet av 1970-talet och har sedan dess arbetat inom Missionssällskapet och kyrkans verksamhet – först som lärare i läskunnighet och kateket, senare som evangelist och pastor.

Församlingarna samarbetar

Senegals lutherska kyrka har 14 församlingar och uppskattningsvis 7 500 medlemmar, varav de flesta är fattiga landsbygdsbor. Man kan därför inte förvänta sig stora ekonomiska bidrag från medlemmarna.

En viktig del av kyrkans självständighetsprocess är att inspirera och utrusta församlingsmedlemmarna att bidra till sin församling – inte bara med gåvor, utan också genom sin arbetsinsats.

Förutom att utveckla centralförvaltningen har Missionssällskapet under de senaste åren stöttat olika former av verksamhet som skapar inkomster. Församlingarna har fått startkapital för mikrolån, som de kan bevilja till församlingsmedlemmar i området. Låntagarna betalar tillbaka med ränta, vilket gör att församlingen kan låna ut pengarna igen och samtidigt få inkomster.

Församlingarna har själva fått välja vilka

projekt de vill satsa på för att generera framtida inkomster. Med hjälp av extra finansiering har man till exempel startat jordbruk eller getuppfödning – verksamheter som kräver församlingsmedlemmarnas arbetsinsats.

Den nyaste församlingen ligger i östra Senegal och har under ledning av pastor Ibou Diouf arbetat helhjärtat för att lyckas både ekonomiskt och andligt. Församlingen i Tambacounda använde Missionssällskapets stöd till att starta jordbruk. Redan under det första året gav det resultat: från en säck majs fick man 39 säckar skörd, och från en säck jordnötter 12 säckar.

– Vi har förenat evangelisation och arbete. Församlingsmedlemmarna samlas på fälten ett par dagar i veckan, och samtidigt kan vi undervisa särskilt ungdomarna i kristen livsstil. Med inkomsterna från jordbruket kan församlingen finansiera evangelisation, diakoni och bygget av en liten kyrka, förklarar Ibou.

”Nu är det vår tur att sända människor vidare.”

Frivilliga mättar den andliga hungern

Kyrkans framtid ser ljus ut, eftersom frivilligarbete redan har starka traditioner i församlingarna. Till exempel finns det omkring 40 frivilliga söndagsskollärare.

Frivilliga lekmän håller gudstjänster i kapellförsamlingarna när pastorn är på annat håll. Varje församling har nämligen bara en pastor, som turas om att hålla gudstjänster i olika kapell – i större församlingar kan det finnas flera kapell, som i Ngayokhème där det finns sex stycken.

Även inom diakoni, evenemangsplanering och evangelisation finns många frivilliga. När det gäller evangelisation finns det mycket att göra i Senegal, där endast ett par procent av befolkningen är kristna.

– Evangelisationsarbetet har stor potential, eftersom det både i vår kyrka och bland icke-kristna runt omkring oss finns en tydlig andlig hunger. Kyrkan behövs för att kristna ska växa i sin tro och muslimer ska hitta Kristus, säger François Thiam.

Ndéye Sene för bok över vad kapellförsamlingens diakonikommitté får i gåvor och vad som delas ut. Familjer behöver diakonalt stöd vid till exempel sjukdom eller dödsfall.

Han och Ibou Diouf räknar inte arbetstimmarna när de evangeliserar – ett arbete som Ibou kallar kyrkans lungor.

Liksom många andra i Senegals lutherska kyrka är både François och Ibou födda muslimer. Ibou konverterade till kristendomen i slutet av 1970-talet, och den yngre François på 1990-talet. De finländska missionärerna har haft stor betydelse i deras liv.

– Nu är det vår tur att sända människor vidare. Kanske behöver mamman sitt barn en dag: kanske reser någon från Senegal som missionär till Finland, funderar Ibou. ☩

Du kan stöda Senegals lutherska kyrka genom att ge en gåva till:

**Finska Missionssällskapet
FI38 8000 1400 1611 30
Märk gåvan: S22025**

Du kan också ge via MobilePay till numret 50434. Märk gåvan S22025.

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2024/5880

All fritid ägnas åt kyrkans arbete

Med ett färgglatt tygpaket i händerna berättar **Catherine Sokhna Ngom** för församlingen i Dakar att ett ungt par har valt just detta tyg till sitt bröllop. Det är en viktig nyhet – enligt traditionen köper kvinnorna som deltar i bröllopet samma tyg och syr eller låter sy festklänningar av det.

Samtidigt går Catherine igenom andra aktuella frågor i församlingen. Hon har redan varit aktiv under gudstjänsten, då hon översatte pastorns predikan från franska till sereer och uppmuntrade församlingsmedlemmarna att ge kollekt för skördehögtiden – en kollekt som Catherine själv har organiserat i Dakar och som samlats in under året vid gudstjänster och olika evenemang.

Efter gudstjänsten hinner Catherine sätta sig ner en stund och berätta hur hon kom med i arbetet i den lutherska församlingen i Dakar.

– Jag flyttade till huvudstaden 2011 för att studera personaladministration vid universitetet. Nu arbetar jag inom livsmedelsbranschen. Min pappa är katolik och min mamma lutheran, och här i Dakar började jag gå på gudstjänsterna i den lutherska kyrkan, berättar Catherine.

Så småningom ville hon engagera sig

Madeleine Kama och Catherine Sokhna Ngom berättar att de ägnar åtminstone söndagarna åt kyrkans arbete – ofta även lördagskvällarna.

mer, och idag hjälper hon pastorn under gudstjänsterna, är med i diakonikommittén och leder bibelstudiegruppen när det är hennes tur.

När jag frågar varför hon är så aktiv, har Catherine svårt att sätta ord på det. Då sätter sig hennes vän, svägerskan **Madeleine Kama**, bredvid och hjälper till.

– När man tror på Jesus och ser ett behov, vill man hjälpa till, säger Madeleine, medan Catherine nickar instämmande.

Madeleine är också frivillig i kyrkans arbete. Hon ansvarar för studenthemmet som drivs av kyrkans kvinnoförening och är kassör för församlingens inkomstska-pande verksamhet – i praktiken håller hon koll på mikrolånen som församlingen beviljar.

– All min fritid går åt till kyrkans aktiviteter. Det som motiverar mig är att församlingen utvecklas och när nya medlemmar, säger Madeleine.

Medhjälpare i diakonin – från olika religioner

– Herren Jesus driver mig att göra detta, svarar **Ndéye Sene** när jag frågar varför hon vill lägga sin tid på frivilligarbete i kapellförsamlingen i Mboyène, som hör till Ngayokhèmes församling.

Ndéye är kassör för diakonikommittén, som samlar in gåvor som hirs, kläder och pengar för att hjälpa behövande. Kommitténs ordförande är Ndéyes son – byns imam och muslimernas andliga ledare.

Det är inte ovanligt att diakonikommittéerna i de lutherska församlingarna består av både lutheraner, andra kristna och muslimer. I Ngayokhèmes tre kapellförsamlingar är imamer engagerade som kassörer eller till och med som ordförande i kommittéerna.

– Här ser man människan främst som Guds avbild, inte som kristen eller muslim. Eftersom diakonin inte är riktad enbart

till kristna, har kommittéerna också varit öppna för alla, förklarar församlingens pastor **Augustin Diene Sarr**.

Människor är vana vid vardaglig religionsdialog, eftersom familjer och bygemenskaper ofta består av både muslimer och kristna från olika riktningar.

– Familjebanden är viktigare än religion. Men visst uppstår ibland diskussioner, och det kan vara svårt för en far att acceptera att hans son konverterar till kristendomen, säger **Jean Pierre Adama Diouf**, en aktiv frivillig i Ngayokhème församling.

Han vet vad han talar om – hans muslimska far tillät honom först inte att gå till kyrkan. Idag är Jean Pierre kateket och sekreterare för diakonikommittén.

– Jesu lärjungar ska förkunna evangeliet och jag vill följa det uppdraget, säger han.

Jean Pierre Adama Diouf med ett av sina sex barn, Mariama. Jean Pierre och hans familj är byns enda kristna. Deras by hör till kapellförsamlingen i Toucar, som i sin tur är en del av Ngayokhèmes församling.

Frivilliginsatser väcker glädje och hopp

Suzi Tast-Vikström (till höger), frivillig i Matteus församling, höll en smyckesverkstad vid Missionsdagen i Matteus församling 24.5.
FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Det är lätt att drabbas av modlöshet, uppgivenhet eller till och med ilska då vi ser på utmaningarna och svårigheterna i världen. Samtidigt som kriserna i världen ökar och resurserna minskar blir den enskilda frivilligas insatser allt viktigare – och handling och gemenskap väcker hopp!

TEXT:
CHARLOTTE STEFFANSSON-MYRSKOG

Jesus kallar oss att följa honom, att förkunna det glada budskapet och att dela vidare av det som vi har fått som gåva. Missionsarbete har alltid byggts på frivilligas engagemang och Missionssällskapetets arbete i världen har ända sedan starten varit möjligt tack vare frivilliginsatser. Även våra partnerkyrkors verksamhet är till stor del beroende av frivilligkrafter.

Nytt nätverk ger konkreta tips
För att bättre kunna stöda frivilliga som

i sin vardag vill engagera sig för mission och den världsvida kyrkan, lanserade Missionssällskapet ett frivillignätverk i maj. Nätverket fungerar både på svenska och finska. Genom nätverket får de som anmält sig regelbundet materialpaket med tips och idéer för verksamheten, andaktsmaterial, nyheter från världen samt inbjudningar till evenemang och utbildningar.

Materialpaketen skickas ut per e-post två-tre gånger per termin. Alla är välkomna med i nätverket och en anmälan förpliktar inte till något. Även församlingsanställda får gärna anmäla sig till nätverket och får på så sätt ta del av idéer som kan gynna och inspirera hela församlingens missionsverksamhet.

Tanken med materialet och idéerna som distribueras via nätverket är att de ska gå att förverkliga nästan var som helst: på egen hand, i den egna familjen, i mindre grupper, på läger samt i församlingens olika verksamhetsformer. Materialet går även att anpassa för olika åldrar. Mission är vårt gemensamma uppdrag, men uppgiften kan ta sig olika uttrycksformer i olika skeden av livet. Detta vill vi stöda och upp-

märksamma genom att erbjuda mångsidiga tips på olika sätt att delta.

Utjämning med kreativa aktiviteter

Höstterminens första materialpaket lyfter fram Utjämningskampanjen och rätten till utbildning på det egna modersmålet i Kambodja. Paketet består bland annat av ett recept, en bingoutmaning samt en kreativ övning som passar för alla åldrar. I materialet finns även en andakt, en videobön på minoritetsspråket brao samt en berättelse om två systrar och deras skolgång i östra Kambodja. Materialpaketen ger nya infallsvinklar på Missionssällskapetets arbete i våra verksamhetsländer och ger inspiration för hur man på olika sätt kan engagera sig i arbetet i sin egen vardag.

Vi har alla fått en uppgift och inbjudan att medverka i Guds mission. Genom nätverket vill Missionssällskapet erbjuda ett enkelt sätt att engagera sig.

Läs mer och anmäl dig till frivillignätverket via finskamissionssallskapet.fi/frivilligverksamhet

Katastrofhjälp till Kambodja, Bolivia, Pakistan, Gaza och Ukraina

Finska Missionssällskapet har beviljat 20 000 euro i katastrofhjälp till familjer som tvingats fly undan den väpnade gränskonflikten mellan Kambodja och Thailand. Många har lämnat sina hem med kort varsel och saknar tillgång till mat, rent vatten och skydd. Hjälpen kanaliseras till 2 000 barnfamiljer via lokala samarbetspartner för att möta de mest akuta behoven.

I Bolivias höglandsområden råder en allvarlig livsmedelskris som har förvärrats av klimatförändringar, översvämningar och brist på rent vatten. Missionssällskapet har beviljat 30 000 euro i nödhjälp till den lutherska kyrkan i Bolivia, som når utsatta familjer. Stödet används till att förse människor med mat, vatten och andra grundläggande förnödenheter.

Hundratals människor har dött i de katastrofala översvämningarna i Pakistan under sommaren och hösten. I augusti drabbades särskilt provinserna Khyber Pakhtunkhwa, Punjab och Gilgit-Baltistan av översvämningar och jordskred. Missionssällskapet har beviljat 42 000 euro från sin katastroffond för

Två skolbarn går genom ett område där invånarna har tvångsflyttats i Kambodja. Missionssällskapet har bedrivit barnskyddsarbete tillsammans med sin partnerorganisation First Step Cambodia sedan 2024. Hjälpen har bland annat nått tvångsflyttade familjer i provinsen Siem Reap.
FOTO: ANNA PELTONEN

att hjälpa de drabbade. Hjälpen delas ut av Peshawars stift och når cirka 100 familjer, varav de flesta tillhör religiösa minoriteter: kristna, hinduer och sikher. Stiftet levererar bland annat mat, dricksvatten, utrustning för nödinkvartering och hygienpaket till familjerna.

Missionssällskapet har beviljat ytterligare 150 000 euro från sin katastroffond för att hjälpa det krigsdrabbade Gaza. Stödet omfattar mat, hälsovård, nödbo-

städer och psykosocialt stöd till civila. Hjälpen når de mest utsatta genom lokala samarbetsorganisationer.

Missionssällskapet beviljar även 50 000 euro i nödhjälp till Ukraina för att hjälpa äldre människor, personer med rörelsehinder eller funktionsnedsättning med hygienartiklar och sanitet. Hjälpen når fram via ACT-alliansen på landsbygden i regionerna Charkiv, Cherson och Mykolajiv.

Inbjudan

Hur gör man ett testamente? Vad bör man beakta?

Finska Missionssällskapet ordnar torsdag 13.11 kl. 18 en testamentskväll på distans.

Vi har anlitat en advokat som svarar på ovannämnda och andra frågor gällande testamenten.

Anmäl dig senast 5.11 till info@finskamissionssallskapet.fi, 040-7648051 så får du en länk till Teams-mötet.

Välkommen!

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Tillsammans inför Jesus

Jag sitter på en annan plats än vanligt i kyrkan. Sitter så att jag ser ljusgloben med de tända ljusen och ett fönster i bakgrunden. Ute är det busväder med ihållande regn och kraftiga vindar. Inne är det varmt och skönt. Och gemenskapen känns extra påtaglig idag. Det är söndag och jag får fira högmässa tillsammans med min församling i Geta kyrka. Vi är inte många i kyrkan denna söndag, men det gör inget. Det är inte för statistikens skull jag är här och sitter på en annan plats än vanligt. Nej, jag är här för att det här är mitt hem. Kyrkan och församlingen som kommit att bli min.

Den här höstterminen har i vanlig ordning börjat intensivt. Det är grupper som har startats upp. Både privat och på jobbet. Konfirmandgrupper, hjälpledarutbildning, barnverksamheten, och där emellan högmässor och förrättningar. Det är världsläget och det är oron för ungdomar som inte mår bra. Där jag sitter i kyrkbänken tänker jag att vädret den här söndagen passar in med allt som händer runt omkring just nu.

Passande för söndagen så handlar evangelietexten om fyra män som bär en lam man till Jesus, och firar ner honom genom taket när de inte kommer fram på annat sätt. Jag fascineras av deras tro när jag sitter där i kyrkbänken. Tänk att de har en så stark tro så att de utan att be om ursäkt firar ner mannen mitt i folkhopan. Samtidigt förstår

jag dem. Till vem skulle de annars gå, och vad har de egentligen att förlora på det de gör? Inspirerad av de fyra männen tänker jag på de som finns på mitt hjärta den här söndagen. Tänker att min bön också når fram till Jesus. För vem skulle annars höra den. Vem skulle annars kunna ta hand om alla dessa ungdomar som inte vet hur de ska orka med skolan, fritidsaktiviteterna och prestationskraven. Vem skulle annars kan ta hand om de där oroliga föräldrarna eller konfirmanderna med en längtan efter något mer. Vem skulle annars komma med tröst och kraft åt änkans som står inför en nyorientering i livet. Vem skulle annars kunna säga ”stig upp, ta din bädd och gå hem” om det inte är Jesus som gör det.

Den här söndagen är det lätt att stämma in i mässans kyrrieleison, Herre förbarma dig. För det finns egentligen inget annat att säga när jag sitter där i bänken och tänker på människorna runtomkring mig. Jag märker att ljusen i globen fladdrar till och påminner mig om Jesus som är världens ljus. Påminner mig om att vi får vara likt männen som bär den lame. Vi får bära varandra och låta oss bli burna fram till Jesus.

Ingrid Björkskog

församlingspastor, Norra Ålands församling

